

	Positive Konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angives omfang)	Negative Konsekvenser/merudgifter (Hvis ja, angives omfang)
Administrative konsekvenser for borgerne.	Et eventuelt faldende antal retssager	Ingen
Forholdet til EU-retten	En kommunes og en amtskommunes undladelse af at påberåbe sig forældelse over for et mangelskrav fra en virksomhed omfattes af EU's regler om statsstøtte	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

I det følgende dækker betegnelsen »kommuner« både kommunalbestyrelsen, amtsrådet og bestyrelsen for et kommunalt fællesskab.

Til nr. 1

Bestemmelsen giver en kommune, der har solgt et areal, hjemmel til at undlade at påberåbe sig forældelse over for borgere og andre, der har et mangelskrav, fordi det i mellemtiden har vist sig, at arealet allerede ved kommunens salg var forurennet.

Bestemmelsen er udformet som en såkaldt »kan-bestemmelse«, hvor kommunen har et frit skøn inden for de grænser, der følger af almindelige offentligtliggende grundsatninger om blandt andet saglig forvaltning og lighed.

Ved udøvelsen af skønnet kan kommunen blandt andet lægge vægt på, hvor byrdefuldt mangelskravet er i forhold til den pågældendes aktuelle økonomiske situation. Kommunen kan ved denne vurdering lægge vægt på, hvorvidt den pågældende opfylder betingelserne for at være omfattet af den statsligt finansierede oprydningssituation – den såkaldte værditabsordning i jordforureningslovens kap. 4 eller, hvorvidt den pågældende har fået en anden offentligt finansieret oprydning enten efter lovens kap. 3 eller § 68, stk. 4.

En jordforurening på arealet, der er kortlagt eller kunne have været kortlagt, jf. § 5 omfatter en forurening, der gennem privat eller offentligt finansierede undersøgelser på arealet er dokumenteret på en sådan måde, at det har eller kunne have givet anledning til en kortlægning på vidensniveau 2, jf. jordforureningslovens § 5. Kortlægningsopgaven efter jordforureningsloven varetages af amtsrådet i samarbejde med kommunalbestyrelsen, jf. jordforureningslovens § 3.

Bestemmelsen vedrører både krav om erstatning og krav om et forholdsmæssigt afslag i købesummen.

I tilfælde, hvor der er sket en kommunesammenlægning, er den videreførte kommune indtrådt i de sammenlagte kommuners hidtidige retsstilling, således at det er den videreførte kommune, der kan undla-

de at påberåbe sig forældelse, uanset at det var en af de nu sammenlagte kommuner, der foretog salget. Se hertil dom trykt i Ugeskrift for Retsvæsen 2000, s. 234ff.

En kommunes beslutning om, hvorvidt kommunen i forhold til en konkret sag vil undlade at påberåbe sig forældelse i medfør af den foreslåede bestemmelse, er en afgørelse i forvaltningslovens forstand.

Det foreslås med bestemmelsen i stk. 2, at der ikke skal være klageadgang i forhold til en kommunes afgørelse efter stk. 1. Der er således tale om en skønspregt afgørelse, som må baseres på den enkelte kommunes lokale overvejelser, og som derfor ikke indeholder et egnet klagetema til videre vurdering i en klagesagsbehandling. Det bemærkes i øvrigt, at borgeren vil kunne forelægge en sag for tilsynsmyndigheden eller klage til Folketingets Ombudsmand.

Tilsynet med kommunerne varetages med virkning fra 1. januar 2004 af fem statsamtmand. Tilsynet med kommunerne fører tilsyn med, at kommunerne overholder den lovgivning, der særligt gælder for offentlige myndigheder, i det omfang der ikke er særlige klage- eller tilsynsmyndigheder, der kan tage stilling til sagen. Der kan i den forbindelse henvises til lov om kommunernes styrelse §§ 47 og 48.

Til nr. 2

Bestemmelsen indebærer, at søgsmålsfristen er 12 måneder for alle afgørelser efter jordforureningsloven, der meddeles eller bekendtgøres offentligt efter lovens ikrafttræden.

Til § 2

Det foreslås, at loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende, jf. stk. 1.

Herved undgås, at der opstår situationer i perioden fra lovforslagets vedtagelse til dets ikrafttrædelsesdato, hvor en kommune ikke har hjemmel til at undlade at påberåbe sig forældelse og dermed betale et berettiget mangelskrav.

Stk. 2-3 indeholder overgangsregler.

Stk. 2 er en overgangsregel, der præciserer, at jordforureningslovens § 76 a, som indsat ved denne lovs